

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΤΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώρις εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Οἱ ἐν τῇ ἀκρόπολει τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν ἡδραγάθουν κατὰ τὴν πρώτην δεκάδα τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀριστα, καὶ λυπούμεθα παραπάλῳ ὅτι δὲν ἐλάδομεν ὥς τώρα ἐκείθεν κατ' εὐθείαν γράμματα, διὰ τὴν ἀναγγελωμένην ἐξ αὐτῶν τὰς ἀνδραγαθίας των. Ἐν τοσοῦτῳ περιγράφομεν αὐτὰς ὡς τὰς ἡξεύρομεν παρὰ τῶν ἔξωθεν, ἀλλ' ἐκ γραμμάτων τῶν ἔσωθεν.

Κατὰ τὴν 6 τοῦ μηνὸς ὤρμησαν οἱ Ἀλβανοὶ διὰ νυκτὸς, νὰ πιάσῃ τὸν προμαχῶνα τοῦ Λεονταρίου· ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἀντεπολέμησαν ἀνδρείως, ἐδίωξαν τοὺς Ἀλβανούς, ἐφόνευσαν 40, καὶ συνέλαβον ἑνα ζῶντα· ἐπῆραν προτέτι καὶ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν Μουχ-τάμπην φαινεμένον, ὅστις ἦτον σημαντικὸς, διω-ρίσμενος καὶ φρούραρχος τῆς ἀκροπό-λεως.

Κατὰ τὴν 7 ὤρμησαν πάλιν οἱ ἐχθροὶ, νὰ πιά-σωσι τὰ ἔξω χανδάκια τοῦ σερπεντζέ, καὶ νὰ ἐφορ-μήσωσιν ἐκείθεν εἰς αὐτὸν τὸν σερπεντζέν· ἐπλησία-σαν ὑποκάτω τῆς καμάρας τοῦ Θεάτρου· ἠναγκάστη-σαν ὅμως νὰ ὀπισθοδρομήσωσι μετὰ μεγάλης ζημίας· ὅσοι δὲ ἔμειναν εἰς τὴν κατάραν ἐγένοντο δυσία. Οἱ Ἕλληνες ἐξῆλθον, καὶ ἐπῆραν ὅπλα πολλὰ, τὰ ἵποια διωκόμενοι οἱ ἐχθροὶ ἐπαραίτησαν. Κατ' αὐτὴν ἡμέραν ἐγίνε φρικτὸς πυροβολισμὸς, καὶ ἔπεσον εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὅμοιαι ἐπέκεινα τῶν 500, καὶ τόσα κανόνια. Τρεῖς ὥρας καὶ ἐπέκεινα δὲν ἤκούετο εἰμὴ ἀδιάκοπος κρότος, καὶ πυκνότητος καπνὸς πε-ριεκάλυπτε τὴν ἀκρόπολιν.

Κατὰ τὴν 8 βλέποντες οἱ Ἕλληνες τὸν ἐχθρὸν παρασκευαζόμενον μετὰ μεγάλης σπουδῆς, ἔχοντα καὶ κλίμακας, διὰ νὰ πηδήσῃ εἰς τὸν σερπεντζέν, ἐπρό-λαβον αὐτοὺς, ἐπέπεσον εἰς τοὺς ἐχθροὺς εἰς τὰ χαν-δάκιά των, καὶ ἐνέβαλον πῦρ εἰς μίαν ὑπόνομον. Ὁ φόβος τῶν ἐχθρῶν ἐστάθη ἀπερίγραφτος· ἀρῆκαν του-φέκια, ἐκδύματα κ. τ. λ. καὶ ἐφευγον, μὴ τολμῶν-τες οὐδὲ καν νὰ κυττάξωσιν εἰς τὰ ὀπίσω. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πολιορκούμενοι γράφουσιν πρὸς τοὺς ἐν Σαλα-μῇ Ἀθηναίους ὅτι μετ' αὐτὰς τὰς δοκιμὰς, με-

γάλως ζημιωθέντες καὶ εὐλαβέντες αἱ ἐχθροὶ, ἔπε-σαν εἰς ἀπελπισίαν ὅτι δύναται νὰ κυριεύσῃ τὴν σερπεντζέν ἐξ ἐφόδου. Ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἔπαθον μεγά-λην βλάβην κατ' αὐτὰς τὰς δοκιμὰς συμπεραίνεται καὶ ἐκ τῆς μετ' αὐτὰς ἀκολουθησάσης σιωπῆς.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκδρομὴν ἔπεσον δέκα Ἀ-θηναῖοι, ἐν αἷς καὶ ὁ χρηστὸς νέος Νεραῦτζος Μπε-νιζέλος· καὶ ἐπληρώθησαν ἐξ, καὶ ὁ ἄριστος καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς πολεμιστὴς Μακρυνγιάννης ἐλαφρῶς.

Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν εἶναι στενὴ, καὶ οἱ πολιορκούμενοι στενοχωροῦνται πολὺ, ἀλλ' ἀντέχουσιν ἡρωϊκῶς· καὶ ἂν καὶ πρῶτερον ἀντείχον καὶ ἡδραγά-θουν συχνότατα, τί θέλουν πράξει εἰς τὸν ἐχθρὸν, ἀφ' οὗ ἡῤῥησαν διὰ τῆς εἰσελεύσεως βοηθείας; τί δὲν θέλουν κατορθώσῃ, ἀφ' οὗ εὐτύχησαν νὰ λάβωσι 300 ἀνδρείους συναγωνιστὰς ὑπ' ἀρχηγούς ἀρίστους Κριε-ζιάτην, Μαιούρην, καὶ Λέκκαν; Καὶ εἰς τὰς με-γάλας ταύτας ἐλπίδας μᾶς βεβαιώνει αὐτὸς ὁ θεὸς Κριεζιώτης γράφων πρὸς τὸν Κ. Ἰωάννην Πλάχην, μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ᾧ ἐτοιμάζετο εἰς τὸν κατὰ τὴν εἰσόδον ἀγῶνα: "Ἡ ἀνάγκη τῆς κινδυνεύουσης πατρίδος με προσκαλεῖ, καὶ ἐγὼ τρέφω πάντοτε μεγάλον σέβας πρὸς τὴν περίφημον πάλιν τῶν Ἀθηνῶν ἀπεφάσισα νὰ δώσω εἰς βοήθειάν της. Μαζί μου ἔρχεται καὶ ὁ ἀδελφὸς Λέκκας μ' ἐν σῶμα Ἀθηναίων. Ἐὰν τὰ δίκαια τῶν εἰς τὸ φρούριον ἀ-γωνιζομένων ἀδελφῶν μᾶς βοηθήσωσι νὰ ἐπιτύχωμεν, ἐλπίζομεν, πρῶτα ὁ Θεὸς, ὅχι μόνον αὐτὸ τὸ τάσιν ἀναγκαῖον φρούριον τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος νὰ ἐνδυνα-μώσωμεν, καὶ νὰ καταστήσωμεν ἔξω κινδύνου, ἀλλὰ καὶ τὸν βάεβαρον πολιορκητὴν νὰ διώξωμεν ἐκ πολλῶν θέσεων, αἱ ὁποῖαι στενοχωροῦν τὸ φρούριον. Ἡ γεν-ναιότης τῶν ἀγωνιζομένων, ἡ ὁποία πρέπει νὰ θαυμά-ζεται δικαίως, ἀφ' οὗ ἐνωθῇ μετὰ τὴν προθυμίαν τῆς βοηθείας, μὴν ἀμφισβᾶλλετε ὅτι θέλει βεβαιώσει τὰς ἐλπίδας μας."

Ἐὰν ἡ τύχη ἐφάνη ἐναντία κατὰ τὰς πρώτας δύο δοκιμὰς τῶν βοηθῶν, κατὰ τὴν τρίτην ἐφάνη κατὰ πολλὰ εὐνοϊκῇ. Διὰ μικρὰς συνδρομῆς τῶν ἐν Ἐλευσίῳ καὶ με-γάλῃς γενναιότητος τῶν εἰπερχομένων κατορθώθη εὐκολώ-τατα τὸ μέγα ἔργον.

— Μετὰ τὴν εἰς Χαϊδάρι δευτέραν μάχην, Αὐγούστου 8, ἀνεχώρησαν ἐκείθεν τὰ στρατεύματα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέιναν εἰς Ἐλευσίνα, τὸ δὲ τακτικὸν σῶμα ἐπέ-
ασεν εἰς Σαλαμίνα, καὶ ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰ Ἀμπε-
ράκια, ὅπου καὶ διέτριβεν ἕως τῆς 7 τοῦ ἐνε-
στῶτος μηνός. Ὁ συνταγματάρχης Κύριος Φαβυιέρος
πέλων νὰ κινήσῃ τὸ στράτευμα αὐτὸ, ἀλλὰ μὴ δυνά-
μενον νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὸν ἐχθρὸν κατὰ πρόσωπον ὡς
ἐλίγον, ἐπρόβαλεν εἰς τὸν γενικὸν ἀρχηγόν, τὸν στρα-
τηγὸν Καραϊσκάκην, ὅτι εἶναι ἕτοιμος νὰ κινήθῃ πρὸς
τὰς Θήβας, διὰ νὰ κτυπήσῃ τοὺς ἐκεῖ ἐχθροὺς, καὶ
τὰ κόψῃ, εἰ δυνατόν, τὴν κοινωνίαν τοῦ ὑπὸ τὸν Κισυ-
ταχὴν στρατοπέδου, καὶ ἐζήτησε καὶ ἄλλην βοήθειαν.
Ὁ Καραϊσκάκης εὗρηκε καλὸν τὸ πρόβλημα, καὶ ἐ-
διόρισε τὸν Κ. Στέφον καὶ Δ. Καλέρην μετὰ 500
στρατιωτῶν, ν' ἀκολουθήσωσι τὸν συνταγματάρχην εἰς
τὴν πρὸς τὰς Θήβας ἐκστρατείαν. Ἀνεχώρησαν λοι-
πὸν, καὶ τὴν νύκτα τῆς 9 τοῦ μηνός ἐφθασαν εἰς τὸν
Ἀσωπὸν ποταμὸν, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν
τῶν Θηβῶν. Ἐκεῖ διέταξε τὸ στράτευμα ὁ συνταγ-
ματάρχης ν' ἀναπαυθῇ, ἕως οὗ νὰ φανῇ καὶ ἡ σε-
λήνη, καὶ νὰ δυνηθῇ οὕτως νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν πό-
λιν. Ἀλλ' ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ δειλιάσαντες οἱ ἁ-
τακτοὶ στρατιῶται, ἀφῆκαν τοὺς ἀρχηγούς των καὶ ἐ-
φυγον αἰσχυρῶς· οἱ δὲ τακτικοὶ οὔτε δειλιάσαντες, οὔ-
τε ἀπὸ τῶν δολίων λόγων τῶν ἀτάκτων ἀπατηθέντες,
ἔμειναν πιστοὶ καὶ σταθεροὶ, καὶ ἀπεκρίθησαν ἑμο-
ψύχως εἰς τὸν ἄξιον ἀρχηγόν των ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νὰ
ὀδεύσωσι ὅπου ἤθελε τοὺς ὀδηγήσῃ· ἀλλ' ὁ συνταγ-
ματάρχης, εὐχαριστημένος κατὰ πάντα εἰς τὸ καλὸν
πολίτευμα καὶ εἰς τὴν ζωῆν ἐνδείξιν τῆς πίστεως
καὶ σταθερότητος καὶ πειθαρχίας των, ἔκρινεν εὐλο-
γον νὰ ἐπιστρέψῃ, πρὸς μεγάλην λύπην καὶ ἑαυτοῦ
καὶ τοῦ στρατεύματος ὅλου διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς
ἐκστρατείας ἐκείνης, ἥτις ἔθελε φέρεי πολλὰ καὶ κα-
λὰ ἀποτελέσματα.

Ὅστις γνωρίζει τὰς ἐκ τοῦ τακτικοῦ στρατεύμα-
τος πολλὰς καὶ μεγάλας ὠφελείας, λυπεῖται κατὰ-
καρδα βλέπων τὸ τακτικὸν τῆς Ἑλλάδος στράτευμα
μειούμενον μᾶλλον ἢ αὐξάνον. Ολίγον ἀνεχώρησε πέ-
ρυσσι κατ' ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου τὸ τακτικὸν στρά-
τευμα ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας, καὶ εἰς ὀλίγους
μήνας ἐφθασε σχεδὸν εἰς τέσσαρας χιλιάδας· καὶ ἐνῶ
ὅλοι οἱ ἀληθινοὶ πατριῶται ἤλχοντο καὶ ἠλπίζον τὴν
περισσότεραν αὐξήσιν του, ἄλλοι ἐνεργεῖσαν εἰς διά-
λυσίν του, καὶ οὕτως ἐκ τεσσάρων χιλιάδων κατήν-
τησεν εἰς χιλίους καὶ τετρακοσίους τὸ ὅλον τακτικὸν
τῆς Ἑλλάδος στράτευμα, καὶ ἦδη τόσον ὀλίγον ὅν
δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀντιταχθῇ μόνον εἰς τὸν ἐχθρὸν, καὶ
ἡ εὐταξία δυσκόλως συμβιβάζεται καὶ συμφωνεῖ πρὸς
τὴν ἀταξίαν, διὰ νὰ συμπτῇ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι
ἀμφισβόλια ὅτι θέλει δοθῇ ἡ ἀνήκουστα φρονίσις, ὅχι
μόνον τὸ ὀλίγον αὐτὸ νὰ διασωθῇ, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐξήσις,
διὰ νὰ δείξῃ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν πατρίδα τὴν ὁποίαν δικαίως
ἐπρεπε νὰ προσμύνη παρ' αὐτοῦ βοήθειαν καὶ ὠφελείαν.

Ἐκ Σύρας ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου γράφουσι τὰ ἀκόλουθα.

“Χθὲς ἤλθον εἰς τὸν λιμένα μας διάφορα πλοῖα
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν, καὶ
ἐπιβατῶν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πολλῶν γραμμάτων βεβαι-
ούμεθα, ὅτι εἰς Νικομήδειαν, καὶ εἰς Προύσαν ἀνε-
φάνη ἰσχυρὰ συνωμοσία γενιτζαρική ἐναντίον τῶν βα-
σιλικῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τυνωμετῶν ἀναβαίνει εἰς
ἐννέα ἢ δέκα χιλιάδας. Οὔτοι ὁρμήσαντες αἰφνιδίως
κατὰ τῶν βασιλικῶν ἐφόρευσαν πολλοὺς, καὶ μάλι-
στα εἰς τὴν Νικομήδειαν. Ἡ αὕτη συνωμοσία ἐξ-
απλοῦτο καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν τοῦ σουλτάνου·
ἀλλ' ἀνεκαλύφθη παρ' αὐτοῦ πρὶν λάσθαι καιρὸν νὰ ἐκ-
τελέσῃ τὸν σκοπὸν τῆς, καὶ διελύθη μὲ νέας σφαγὰς,
πνιγμοὺς καὶ ἐξορίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φνευθέντων
κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν συμποσοῦται εἰς τέσσα-
ρας περίπου χιλιάδας, καὶ πολλοὶ περισσότεροι νο-
μίζονται εἰς ἐξορισθέντες ἢ φυγόντες. Μεγάλη ἀνησυ-
χία καὶ ἀκατασλασία εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὁ
σουλτάνος ἐξακολουθεῖ μετ' ἐπιμονῆς τὸ σχέδιον τοῦ
νὰ ταπεινώσῃ, καὶ ὀλιγοστεύσῃ τοὺς οὐλεμάδες, καὶ
τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῶν σοφτάδες.

Ἐξ Ὀδησοῦ μαθάνομεν ὅτι κατὰ τὰς εἰς Ἀκ-
κερμάνι ὑπογραφείσας συνθήκας παρεχώρησεν ἡ Πόρτις
εἰς τὴν Ῥωσσίαν τὰς δυνάμεις ἡγεμονείας τῆς Βλαχίας
καὶ Μολδαβίας δι' ἑκτὼ ἔτη, καὶ τοῦτο πρὸς ἀπο-
ζημίωσιν τῶν ζητουμένων ἐξόδων ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας
ὅτι παρεχωρήθησαν ὁμοίως ἀπὸ τῆς Πόρτας τὰ κατὰ
τὴν Ἀσίαν διαφιλινεϊκούμενα φρούρια· καὶ ὅτι ἐσυμ-
φωνήθη ὁ ἀκώλυτος πλοῦς τῶν Ῥωσικῶν πολεμικῶν
πλοίων διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου.”

Ἐν ᾧ κοινοποιῶμεν τὰς εἰδήσεις ταύτας, ὅπως
τὰς ἐλάβομεν ἐκ Σύρας, οὔτε περιττὸν, οὔτε δυσ-
ἄρεστον εἰς τοὺς ἀναγνώστας νομίζομεν τὸ νὰ τὰς
συντρεφεύσωμεν καὶ μετὰ τινων παρατηρήσεων.

Ἄν αἱ κατὰ τὴν Νικομήδειαν καὶ Προύσαν συ-
νωμοσίαι ἐπέτυχον, ἡ ἀποτυχία τῆς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει δὲν ἀσφαλίζει βέβαια τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ
μεγάλου σχεδίου τοῦ σουλτάνου. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἡ-
θέλαμεν εἰπεῖ καὶ εἰν ὅλαι αἱ συνωμοσίαι ἤθελον
ἀποτύχει. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι ἀντίστασις ἰσχυρὰ
ἀπαντᾶται πανταχοῦ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ σουλτάνου,
καὶ ὅτι εἰς πολλὰ μέρη ὁ φόβος ἐμποδίζει κατὰ
τὸ παρὸν τὴν ὁρμὴν τοῦ πάθους· ἀλλὰ τὸ πάθος
βράζει εὐδομύχως, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ προξε-
νήσῃ ἔκρηξιν. Ὁ σουλτάνος θραυπέει, καὶ ἡμπο-
ρεῖ νὰ θραυπέυσῃ πρὸς καιρὸν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
μεγάλης πληγῆς, τὴν ὁποίαν ἔφερεν· ἀλλ' ἡ ὕλη
συνάγεται βαθύτερα, καὶ προετοιμάζει πάθη ἀνίατα.
Ἄς ἐξηγηθῶμεν σαφέστερον. Ὁ σουλτάνος πιθανῶς
νομίζει ὅτι ἡ μεγάλη μεταρρύθμισις, τὴν ὁποίαν
ἐσχέδιασε, κατορθοῦται διὰ τῆς ἐξολοθρεύσεως τῶν
γενιτζάρων, καὶ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ τα-
κτικοῦ στρατεύματος. Ἡμεῖς εἰς τοῦτο δὲν βλέπομεν
εἰμὴ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πράγματος· εἰς δὲ τὸ βέ-

θος. Είπωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν
 ἡθῶν καὶ διὰ τὴν κατορθωτὴν αὐτῇ, θεωροῦμεν ἀδι-
 στάκτους ἀναγκαίαν τὴν μεταρρύθμισιν τῆς Δρησκείας.
 Μήπως ὁ σήμερον εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα κα-
 ταγεγραμμένος Μουσουλμάνος, διότι ἐνδύεται στενὰ
 φορέματα, ἢ διότι φέρει τὴν λόγχην εἰς τὸ ἄκρον
 τοῦ αἰλου τοῦ, φρονεῖ διαφορετικώτερα τοῦ γενιτζά-
 ρου, ὃν ὅποιον διεδέχθη; μήπως, διότι μανθάνει
 μηχανικῶς νὰ κινῇ τοὺς πόδας του κατὰ ῥυθμὸν,
 ῥυθμίζεται καὶ ὁ νοῦς του; Ὅταν οἱ γενιτζάρου διε-
 δέχθησαν τοὺς σείμενιδες, καὶ διάφορα ἄλλα προῦ-
 πάρα τάγματα, ἐπαρουσιάσθησαν καὶ αὐτοὶ δι-
 αφορετικῶς τῶν προκατόχων τῶν κατὰ τὴν ἐνδυμασίαν,
 καὶ τὴν ὀπλισκίαν· ἄλλα τὰ φρονήματα καὶ αὐ-
 τῶν, καὶ ἐκείνων ἔμειναν τὰ αὐτὰ, καὶ διὰ τοῦτο,
 ἀφ' οὗ ἐνεδυναμώθησαν, ἐφάνησαν πράττοντες ὅτι ἔ-
 πωραττον καὶ τὰ πρὸ αὐτῶν τάγματα τῶν σείμενι-
 δων. Τὸ αὐτὸ θέλει ἀκολουθήσει καὶ εἰς τὰ τάγ-
 ματα τῶν τακτικῶν, ἐὰν φθάσωσι νὰ συσταθῶσι καὶ
 αὐτὰ, καὶ ν' αὐξήσωσιν, ὥς οἱ γενιτζάρου. Θέλουσι
 μιμηθῇ τοὺς προκατόχους τῶν, καὶ ἡ διαφορὰ θέλει
 εἶναι ὅτι, ἀντὶ νὰ ἐκφέρωσι τοὺς λέσθτας (τὰ κα-
 ζάνια) εἰς τὸ ἵπποδρόμιον εἰς δῆλωσιν τῆς κατὰ
 τοῦ σουλτάνου ἐπαναστάσεώς τῶν, θέλουσιν ἐκφέρειν
 τὰς σημαίας τῶν διαφόρων τάγματων ἐκ τῶν στρα-
 τῶν τῶν. Δὲν ἐπαναλαμβάνομεν ὅσα εἰς τοὺς Ἀριθ.
 68, 69 καὶ 70 τῆς Γεν. Εφημερίδος ἐξεθέσαμεν, διὰ
 ν' ἀποδείξωμεν ὅτι δυσκόλως θέλει ἐπιτύχει ὁ σουλ-
 τάνος καὶ εἰς αὐτὴν τὴν σκίαν τῆς τάξεως, τὴν
 ὁποίαν καταγίνεται νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν ἐπικράτειάν
 του, καὶ ὅτι, ἂν κατορθώτῃ κατ' ἀρχὰς μερικὰς
 χιλιάδας τακτικοῦ στρατεύματος, δὲν θέλει δυνηθῇ
 νὰ πνίξῃ δι' αὐτῶν τὴν γενικὴν δυσαρέστησιν, ἢ ὁ-
 ποία θέλει ἐκτραγῇ ἀφεύκτως. Τὰ πράγματα ἐμαρ-
 τύρησαν, καὶ μαρτυροῦν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς ὀρ-
 θότητος τῶν ἡμετέρων σκέψεων. Ταραχαὶ συνεχεῖς,
 γυγγυσμοὶ μεγάλοι, πυρκαϊαὶ ἀλλεπαλλήλοι, συνω-
 μοσίαι, σφαγαί, ὅλα ταῦτα τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ
 πρόδρομος τῆς μεγάλης ἀντιμεταβολῆς, ἢ ὁποία προ-
 ετοιμάζεται; τί ἄλλο εἰμὴ ἀποδείξεις τρανωτάτης τῆς
 μεγάλης καὶ γενικῆς δυσαρεστήσεως, ἢ ὁποία, ἂν
 καὶ κρύπτεται εἰς πολλοὺς διὰ τὸν φόβον, ὑπάρχει
 ὅμως εἰς τὰς καρδίας τοῦ μεγάλου μέρους, διὰ νὰ
 μὴ εἰπωμεν ὅλων τῶν ὑπηκόων τοῦ σουλτάνου; Ὅ-
 τι σκοπὸς ἡμῶν ἦτον ἡδὴ νὰ παραστήσωμεν ὅτι οἱ καὶ
 ἂν, ἐναντίον τοῦ φρονήματος ἡμῶν, τὸ ὅποιον νομί-
 ζομεν ὅτι ἔχει βάσιν τὸν ὁρθὸν λόγον, ὁ σουλτά-
 νος ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν γενιτζάρων,
 καὶ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ τακτικοῦ στρατεύ-
 ματος, ἢ ἀντικατάστασις αὕτη δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ
 μεταβολὴ τῆς ἐπιφανείας, τὴν ὁποίαν θέλει ἀνα-
 σκάψει πάλιν μετ' οὗ πολὺ ὁ ὑποκάτω αὐτῆς κρυ-
 πτόμενος ἡφαιστὸς τῶν κακῶν ἀρχῶν τῆς ἡθικῆς,
 αἱ ὁποῖαι ἐπιστήριζοντο εἰς τὰ ἀμετασάλευτα δογ-
 ματα τῆς Μωαμεθανικῆς Δρησκείας.

Δὲν θαυμάζομεν πάντεως εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ
 σουλτάνου εἰς τὸ κατὰ τῶν οὐλεμάδων καὶ σαρτάδων
 σχέδιόν του· τοῦτο, καθὼς τὸ προῖδομεν καὶ προείπο-
 μεν ἄλλοτε, ἦτον ἀφεύκτον, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς
 τὸν πρῶτον καὶ ἀπλοῦν σκοπὸν τῆς συστάσεως, καὶ
 αὐξήσεως τοῦ τακτικοῦ. Οἱ οὐλεμάδες, ἂν καὶ ἐ-
 φάνησαν ὑπερασπισταὶ τοῦ σουλτάνου εἰς τὴν πελευ-
 ταίαν μεταβολὴν, εἰπωμεν διὰ πόλους λόγους ἠναγ-
 κάσθησαν νὰ τὸ κάμωσι· δὲν εἶχομεν ὅμως τὴν παρααι-
 κρὰν ἀμφισβολίαν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος σουλτάνος φαί-
 νεται ὅτι δὲν ἀμφισβᾷ, ὅτι αἱ Δρησκευτικαὶ τῶν
 ἀρχαί, ἢ δεισιδαιμονία τῶν, καὶ αὐτὰ τῶν τὰ πολι-
 τικὰ συμφέροντα τοὺς ὠδήγουσιν νὰ κρύπτωσιν ἐνδύ-
 μυχον τὴν πρὸς τοὺς γενιτζάρους ἀγάπην, τὴν ὁποίαν
 ἐπρόσμενον νὰ δεῖξωσιν εἰς καιρὸν ἀρμολιώτερον. Αὐ-
 τῇ ἢ βεβαιότητι ἦτον ἱκανὴ, διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ
 κατ' αὐτῶν σχέδιον τοῦ σουλτάνου. Ἀλλ' εἶναι καὶ
 ἄλλη αἰτία ὅχι μικροτέρου λόγου ἀξία. Αἱ πρόσοδοι
 τῆς Τουρκίας ὅλαι ὁμοῦ δὲν ἐξαρκούσιν εἰς τὰ ἐξο-
 दा ὀλίγων μυριάδων τακτικοῦ στρατεύματος· ἀφίνομεν
 ὅτι αὐταὶ δὲν φθάνουσιν ποτὲ ἀκέραιοι εἰς τὸ Δησαυρο-
 φυλάκιον, καὶ, καθὼς ποτὲ παρέστησεν εἰς τῶν ὑπουργῶν
 τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν προσόδων,
 ὁμοιάζουσι μίαν μεγάλην σφαῖραν χιόνος, ἢ ὁποία με-
 λαφερομένη ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα κατὰ τὴν σφαῖρίδιον,
 ἕως οὗ φθάσῃ εἰς τὸ μέρος, ὅπου μέλλει νὰ ἐναπο-
 τεθῇ· καὶ ἐὰν εὑρεθῇ ὁ ὁρὸς τῆς ἐμποδίσσεως πάσης
 κλοπῆς, παντὸς εἶδους σφετερισμοῦ, πάλιν αἱ πρόσοδοι
 τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας καθ' ὅλην τὴν ἀπεκατό-
 ληλα δὲν θέλουσιν ἐξαρκέσει εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων
 τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος. Ἡ
 δυστυχία τῶν ὑπηκόων τοῦ σουλτάνου δὲν συγχωρεῖ τὴν
 αὐξήσιν τῶν φόρων, καὶ ἄλλων δροσιμάτων· τὰ δὲ λοιπὰ
 ἐξοδα τῆς ἐπικρατείας, κατὰ τὴν παρούσαν μάλιστα πε-
 ρίστασιν, εἶναι πολὺ περισσώτερα παρ' ἄλλοτε. Εἶναι
 ἀληθὲς ὅτι ἡ παντοδυναμία τοῦ σουλτάνου ἔχει καὶ ἕνα
 ἄλλον πόρον πρὸ χειρὸν, διὰ τοῦ ὁποίου πρὸ λαμβάνει,
 ἢ δεραιπνεῖ τὴν παντελὴ κέντην τοῦ λαμοῦ τοῦ. Τὰ
 χρήματα τοῦ πλουσιωτέρου τῶν ὑπηκόων τοῦ, καθὼς καὶ
 ἡ ζωὴ τοῦ, εἶναι εἰς τὰς χεῖράς τοῦ. Ἡ σφαγὴ τοῦ
 Σαπλίζῃ, τοῦ μωαζιργιάμπασση καὶ ἄλλων τῶν δὲν
 ἐχρητίμευσεν ὀλίγον ἐσχάτως εἰς τὸ νὰ προλάβῃ τὴν
 χρεωκοπίαν τῆς Πόλεως. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ ὁρὸς τῆς δεραιπ-
 νείας δὲν εἶναι σταθερὸς. Ἐὰν εἰς ὀλίγον καταντλήσῃ, νὰ μὴ εὑ-
 ρίσκωνται Σαπλίζιδες, ὁ σουλτάνος θέλει ἀναγκασθῇ νὰ
 σφάξῃ διὰ μιᾶς πολλὰς ἐκποστῆας ὑπηκόων τοῦ, διὰ
 νὰ ὠρελῇ τὸ Δησαυροφυλάκιον ὅσα ὠφελήσῃ ἀπὸ τοῦ
 Σαπλίζῃ μόνον. Σταθερώτερος πολὺ παρουσιάζεται ὁ πό-
 ρος τῶν Δρησκευτικῶν καὶ ἄλλων κινῶν καταστημάτων,
 τῶν ὁποίων τὴν ἐπιστάσιαν ἔχουσιν ἀνέκαθεν οἱ οὐλεμά-
 δες. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἀφαιρηθῇ ἀπ' αὐτῶν αὕτη ἡ
 ἐπιστάσις, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τὸν Δησαυροφυλάκα. Αὕτη
 ἴσως εἶναι κυριώτερος ἢ αἰτία τῆς κατὰ τὴν τῶν οὐ-
 λεμάδων. Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ προῖδομεν, ἂν ὁ σουλ-
 τάνος θέλῃ ἐπιτύχῃ ἐντελῶς εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν· ἀλ-

λα καὶ ἂν ἐπιλύχῃ, γί' ἄλλο θέλει κατορθώσει ἢ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ὁποῖαν προβλέπομεν ἀντιμεταβολήν; Εἶναι δυνατόν νὰ καταργήσῃ τὸ σύστημα τῶν οὐλεμάδων, καθὼς διὰ δεσπίσματος κατήργησε τὸ τῶν γενιζάρων; Τούτο νομίζομεν ὅτι οὐδὲ ὁ ἴδιος φρονεῖ, ἢ καὶ φαντάζονται, ἐκτὸς ἐὰν συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ καταργήσῃ τὸν Ρωσμεταπισμὸν, καὶ νὰ γενῇ αὐτὸς Δεμελιωτὴς νέας Θεοσκείας, ἢ νὰ εἰσάξῃ τὸν χριστιανισμὸν διότι εἰς τὸν αἰῶνα δύσκολον νομίζομεν τὸ νὰ σκεπασθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν χριστιανικῶν δογμάτων ἀπὸ ὁποιασδήποτε ἄλλης νέας ψευδοθεοσκείας. Ἐὰν τοιοῦτος, παρ' ἐλπίδα, εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ σουλτάνου, ὅσον μέγα εἶναι τὸ ἐπιχείρημα, ἄλλο τόσον εἶναι καὶ ἀξιόπαινον, καὶ θέλομεν τὸ ἰδεῖν ὡς τὸ λαμπρότερον τῶν θαυμάτων τῆς παντοδυναμίας τοῦ Χριστοῦ.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκ Συρίας ἐπιστολὴν περὶ τῶν μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας συμφωνηθέντων εἰς τὸ Ἀκκερμάνι, πιστεύομεν τὴν παραχώρησιν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν φρουρίων, τὰ ὅποια ἔχυσαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἢ Ῥωσσίας ἀπὸ τοῦ 1806 ἔτους δὲν ἤθελε παραδώσει βέβαια ποτὲ εἰς τὴν Τουρκίαν· διότι χωρὶς αὐτῶν δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ὑπηκόους τῆς ἐναντίον τῶν ἐπιδρῶν τῶν Κούρτων, ἔθνους πλάνου καὶ ληστρικοῦ. Νομίζομεν ὡσαύτως πιθανὴν τὴν συμφωνίαν περὶ τοῦ διαπλοῦ τῶν πολεμικῶν πλοίων, παραχωρηθέντος εἰς τὴν Ῥωσσίαν κατὰ τὸ 1800 ἔτος, καθὼς ἦτον ἐλεύθερος καὶ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία (δι' ἄλλους ἴσως λόγους) εἰς τὰς κατὰ τὸ 1809 ἔτος μετὰ τῆς Πέρτας συνθήκας ἐδέχθη τὸ νὰ μὴ συγχωρῆται ἡ διάβασις τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖά της, ἐὰν τοῦτο ἀπαγορευθῇ καὶ εἰς τὰ αὐτὰ πλοῖα τῶν ἄλλων δυνάμεων. Ἡ Ἀγγλία θέλει ἰδεῖ ἴσως εὐχαρίστως σήμερον τὴν διάλυσιν τοῦ δεσμοῦ τούτου γινομένην πлагίως, χωρὶς νὰ ζητήσῃ αὐτὴν ἡ ἰδία ἀπὸ τῆς Πόρτας. Εἶναι πιθανώτατον ὅμως, ὁ διάπλους οὗτος νὰ συγχωρῆται εἰς περιορισμένον μόνον ἀριθμὸν πλοίων· διότι τοιοῦτος περιορισμὸς ὑπῆρχε καὶ ἄλλοτε, ἐὰν δὲν ἀπατώμεθα. Ὅτι δὲ μᾶς φαίνεται ἀπίθανον εἰς τὰς εἰρημένους συμφωνίας, εἶναι ἡ παραχώρησις τῶν δύο ἡγεμονειῶν διὰ ὀκτὼ ἔτη. Δὲν ἐννοοῦμεν πῶς ἤμπορεῖ νὰ γενῇ τοιαύτη παραχώρησις, οὐδὲ βλέπομεν ποῖαν ἀποζημίωσιν θέλει λάβει δι' αὐτῆς ἡ Ῥωσσία, ἡ ὁποία ἀντὶ νὰ ὠφεληθῇ, θέλει υποχρεωθῇ νὰ ἐξοδεύσῃ, διὰ νὰ φέρῃ τοὺς κατοίκους τῶν ἡγεμονειῶν ἐκείνων εἰς ἀνεστίν τινα καὶ εὐδαιμονίαν, τὴν ὁποίαν ἐγγυᾶται εἰς αὐτοὺς ἡ προστασία της. Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι δὲν ἐσυμφωνήθη παραχώρησις εἰς τὴν Ῥωσσίαν τῶν ἡγεμονειῶν, ἀλλ' ἄφεςτις τῶν δοσιμάτων εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν εἰς ὀκταετίαν, καθ' ἣν ἡ Πόρτα θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπεμβαίνει εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κυβέρνησιν, καὶ νὰ ἐπιβαρύνῃ τοὺς

κατοίκους διὰ διαφόρων ἀπαιτήσεων, ὡς ἔπραξε τοῦτο ἀμέσως μετὰ τὴν εἰρήνην τοῦ Βουκουρεστίου κατὰ τὸ 1812 ἔτος, ἐν ᾧ καὶ τότε ἐσυμφωνήθη διετής ἀσυνδοσία τῶν κατοίκων τῶν δύο ἡγεμονειῶν. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἐξηγεῖται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἀποζημιώσεως, ἡ ὁποία ἀφορᾷ μόνον τοὺς κατοίκους δι' ὅσα ἐζημιώθησαν καὶ πρὸ τοῦ 1821 διὰ τὰς παρὰ τὰς συνθήκας ἀπαιτήσεις καὶ εἰσπράξεις, καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, διὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων.

Ἀλλὰ περὶ τούτων πάντων ἐλπίζομεν ὅτι προσεχῶς θέλομεν λάβει ἀκριβεστέρως πληροφορίας, καὶ ἀντίγραφον αὐτῶν τῶν συνθηκῶν, τὸ ὅποιον καὶ θέλομεν ἐκδώσει διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Εἰδοποιήσεις.

Παρὰ τῷ Συντάκτῃ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος εὐρίσκονται 7 ἀκόλουθα βιβλία, καὶ πωλοῦνται κατὰ τὰς σημειωμένας τιμὰς.

Πλουτάρχου τὰ πολιτικά, τούτῳ περὶ τοῦ ὅτι μάλιστα τοῖς ἡγεμόσι δεῖ τὸν φιλόσοφον διαλέγεσθαι. Πρὸς ἡγεμόνα ἀπαιδεύον. Εἰ πρὸς στυλέρῳ πολιτευέον. Πολιτικά παραγγέλματα. Περὶ μοναρχίας καὶ δημοκρατίας καὶ ὀλιγαρχίας. Ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. Ἐν Παρισίοις, 1824. — Τάλ. Ἰσπαν. δίστυλ. ἓν.

Διάλογος δὲ ὅσων Γραικῶν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ἐκ τῆς ἐν Ἰδρᾷ Ἑλληνικῆς τυπογραφίας, 1825. Ἡμισυ τάλ. Ἰσπαν. δίστυλον.

Ἐλάβομεν καὶ δεύτερον γράμμα ἐκ Συρίας ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου, καὶ τὰς μετὰ τὴν Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας συνθήκας, τὰ ὅποια θέλομεν ἐκδώσει εἰς τὸν ἐπόμενον ἀριθμὸν.

Μανθάνομεν προσέτι αὐτόθεν ὅτι ὁ μὲν Ἑλληνικὸς στόλος εὐρίσκετο εἰς Ἰκαρίαν, ὁ δὲ ἑθνικὸς περιέπλεε μετὰ τὴν Μιτυλήνης καὶ Χίου.